

Dosar nr. xxx/x/xxx (Număr în format vechi xxx/xxx)

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A xxx CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI
SOCIALE
Încheiere

Ședința publică din data de 24 septembrie 2024

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: xxxxxxxx

JUDECĂTOR: xxxxxxxx

Grefier: xxxxxxxx

Pe rol, se află soluționarea cererii de apel formulate de apelanta-reclamantă **xxx**, împotriva sentinței civile nr. xxx/xxx, pronunțate de Tribunalul București- Secția a VIII a Conflicte de muncă și asigurări sociale, în dosarul nr. xxx/x/xxx, în contradictoriu cu intimații-pârâți **xxx și xxx** cauza pe fond având ca obiect „calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la ordinea listei, au lipsit părțile.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, conform art. 119 alin. 1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, care învederează instanței obiectul cauzei, părțile, legalitatea îndeplinirii procedurii de citare, că s-a solicitat judecarea cauzei și în lipsă, că pricina a fost repusă pe rol și părțile au fost citate pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la incidența în cauză a prevederilor art. 1 și 2 din OUG 62/2024, că intimatul xxx a depus punct de vedere cu privire la incidența dispozițiilor art. 1 și 2 din OUG 62/2024, după care:

Curtea dispune lăsarea dosarului la a doua strigare față de lipsa părților.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la a doua strigare, au lipsit părțile.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Curtea, având în vedere obiectul acțiunii și motivele de apel, dispozițiile art. 1 alin. 1 și 3 și art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a se pronunța o hotărâre prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: Dacă în interpretarea art. 88 ind.2 alin. 5 din Legea 304/2004 coroborată cu art. 13 alin. 1 litera a din O.U.G. 27/2006, art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art. 6 și art. 39 alin. 4 din Legea-cadru 153/2017, și în lumina deciziei Curții Constituționale nr. 794/2016 și a deciziei nr.13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, drepturile reglementate de art. 88 ind.2 alin. 5 din Legea 304/2004 se cuvin și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.

C U R T E A,

Deliberând asupra apelului civil de față, constată următoarele:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a II-a Contencios Administrativ și Fiscal, la data de x.x.x, sub nr. xxx/x/xxx, reclamantii xxx, personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul xxx au solicitat în contradictoriu cu pârâtul xxx, să se dispună obligarea pârâtului la recalcularea și plata efectivă a drepturilor lor salariale, începând cu data de 16.10.2018 și în continuare pentru viitor, cu includerea unui procent de 2% pe zi din indemnizațiile de încadrare brută lunară, reprezentând

Conform cu originalul

GREFIER

echivalentul diurnei stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006, drept acordat în favoarea procurorilor numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în temeiul art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004, fără limitarea prevăzută de art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017; obligarea pârâtului să le plătească diferențele dintre drepturile salariale pe care ar fi trebuit să le încaseze începând cu data de 16.10.2018 până la zi, cu includerea unui procent de 2% pe zi din indemnizațiile de încadrare brută lunară, reprezentând echivalentul diurnei stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006, fără limitarea prevăzută de art. 38 alin. 6 din Legea nr. 153/2017, și drepturile salariale care le-au fost efectiv plătite în această perioadă, actualizate cu indicele de inflație și cu dobânda legală penalizatoare, calculate de la data exigibilității fiecărei obligații lunare de plată și până la data plății efective.

Prin încheierea de ședință din data de xxx a fost admisă excepția necompetenței funcționale a Secției a II-a Contencios administrativ și fiscal și a fost declinată competența de soluționare a cauzei în favoarea Secției a VIII-a Conflicte de Muncă și asigurări sociale a Tribunalului București, cauza fiind înregistrată pe rolul acestei secții sub nr. xxx/x/xxx.

Prin sentința civilă nr. x/xxx, Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune, pentru pretențiile aferente perioadei anterioare datei de 04.10.2019, invocată de pârât, prin întâmpinare, a respins, ca fiind prescrise, pretențiile aferente perioadei anterioare datei de 04.10.2019 și a respins, în rest, cererea de chemare în judecată, formulată de reclamantii xxxxx, în contradictoriu cu pârâtul xxxxx, cu citarea xxxxx, ca neîntemeiată.

Pentru a pronunța această soluție, pe fondul cauzei, prima instanță a reținut că reclamantii având calitatea de personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul xxxxx, neavând calitatea de judecători sau procurori nu sunt îndreptățiți a fi salariați la nivelul procurorilor S.I.I.J., nefiind beneficiari ai dispozițiilor art. 88 ind. 2 alin 5 din Legea nr. 304/2004, rep., cu modificările și completările ult.

S-a reținut că obiectul cauzei constă în esență în recalcularea și plata efectivă a drepturilor salariale ale reclamantilor, cu includerea unui procent de 2% pe zi din acestea, reprezentând echivalentul diurnei, stabilite potrivit art. 13 alin. (1) lit. a) din O.U.G. nr. 27 din 2006, drept acordat în favoarea procurorilor numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, în temeiul 88 ind 2 alin. (5) din Legea 304/2004, începând cu data 16.10.2018.

Prima instanță a apreciat că din textul dispozițiilor art. 88 ind 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 republicată, rezultă că acest beneficiu al drepturilor de detașare în cazul unor procurori numiți, nu detașați a fost reglementat expres doar în favoarea procurorilor numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

Din perspectiva discriminării invocate de reclamantii în raport de procurorii numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, a reținut tribunalul că discriminarea invocată nu are la bază vreunul dintre criteriile enumerate în art. 2 din O.G. nr. 137/2000 sau alt criteriu care are drept scop încălcarea sau restrângerea dreptului la indemnizație echitabilă și satisfăcătoare, egală cu cea obținută de persoane ce desfășoară aceeași activitate și în aceleași condiții, fiind vorba despre opțiunea legiuitorului de a recunoaște expres aceste drepturi numai procurorilor numiți în Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție.

S-a mai avut în vedere că Secția pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție și Ministerul Justiției (unde activează reclamantii din prezenta cauză, în calitate de personal asimilat) au competențe diferite, astfel încât procurorii numiți în cadrul lor nu desfășoară aceeași activitate, existând diferențe și în privința condițiilor de numire, condiții de vechime și de grad.

Prin urmare, a conchis prima instanță că procurorii numiți în cadrul S.I.I.J., respectiv personalul asimilat din cadrul xxx nu sunt în condiții identice, astfel încât să fie supuși unui tratament identic.

De asemenea s-a reținut că prin raportare la practica instanței de contencios constituțional, instanța de judecată nu este competentă să dispună extinderea sferei de aplicare a art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 și în privința personalului asimilat din cadrul xxx, pe argumentul încălcării principiului egalității în fața legii și a nediscriminării.

În ceea ce privește susținerea reclamanților referitoare la principiul salarizării la nivelul maxim al salariului de bază/îndemnizației de încadrare, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, potrivit dispozițiilor Legii nr. 71/2015, cu modificările ulterioare, ale O.U.G. nr. 57/2015, astfel cum a fost amendată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 794/2016, a reținut prima instanță că nici din această perspectivă nu sunt întemeiate pretențiile reclamanților, nivelul maxim în plată fiind dat de cuantumul indemnizației de încadrare de care se bucură persoane cu funcții similare, iar nu de cuantumul venitului salarial lunar.

În analiza temeiniciei drepturilor solicitate, prima instanță a apreciat că prezintă relevanță Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, obligatorie, potrivit dispozițiilor art.521 alin.(3) din Codul de procedură civilă, prin care a fost admisă sesizarea privind pronunțarea unei hotărâri prealabile și s-a stabilit că „Dreptul reglementat de art. 88 indice 2 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 are natura juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, iar garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații care ocupau o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017”.

S-au avut în vedere considerentele din decizia menționată a Înaltei Curți de Casație și Justiție prin care s-au stabilit, plecând de la analiza principiilor nediscriminării și a egalității salariale, condițiile ce trebuie îndeplinite pentru ca reclamanții să poată beneficia de drepturile solicitate, după cum urmează:

„145. Prima vizează împrejurarea că dezlegările instanței de contencios constituțional din cuprinsul Deciziei nr. 794 din 15 decembrie 2016 sunt integrate în prezent de norme de la art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017, respectiv în conținutul conceptual al principiului nediscriminării (care reclamă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă și în funcție) și în cel al principiului egalizării cu salariul maxim în plată pentru persoane din aceeași instituție sau autoritate publică (în sensul asigurării de salarii de bază egale pentru muncă cu valoare egală).

146. Cea de-a doua concluzie este că aceste principii funcționează doar în ceea ce privește indemnizația lunară de încadrare, iar nu și în privința celorlalte componente ale salariului lunar al personalului din familia ocupațională de funcții bugetare "Justiție" și Curtea Constituțională, relevante pentru această distincție fiind definițiile legale de la art. 7 lit. c), e) și m) din Legea-cadru nr. 153/2017.

147. În continuare, trebuie amintit că aplicarea acestor două principii are loc în domeniul de reglementare al Legii-cadru nr. 153/2017 [art. 882 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 fiind adoptat după intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 153/2017], astfel încât este necesar ca acestea să fie coroborate și cu cele enunțate la art. 6 lit. d)-f) din legea-cadru, dar și să fie luat în considerare înțelesul tehnic al unor termeni cu care legea operează și pe care îi definește la art. 7.

148. În contextul Legii-cadru nr. 153/2017, principiul nediscriminării înseamnă eliminarea oricăror forme de discriminare și instituirea unui tratament egal cu privire la personalul din sectorul bugetar care prestează aceeași activitate și are aceeași vechime în muncă

Conform cu originalul 3

GREFIER

și în funcție, iar principiul egalității înseamnă asigurarea de salarii de bază egale pentru muncă de valoare egală.

149. Așa fiind, nediscriminarea presupune, în primul rând, identificarea personalului care prestează aceeași activitate ca și beneficiarii normei de la art. 88 ind. 2 alin. (5) din Legea nr. 304/2004, având aceeași vechime în muncă și în funcție, întrucât între aceștia operează principiul egalității și este necesară asigurarea unui salariu de bază egal. (...)

172. În privința gradului profesional, se observă că, pentru a putea participa la concursul de numire în funcția de procuror cu funcție de execuție în cadrul S.I.I.J., legiuitorul a stabilit, la art. 88 indice 5 alin. (3) lit. b) și c) din Legea nr. 304/2004, între altele, condițiile de a avea cel puțin gradul de parchet de pe lângă curte de apel și o vechime efectivă de cel puțin 18 ani în funcția de procuror.

173. În ceea ce privește condiția gradației și vechimii în funcție, pe lângă sensul tehnic de la art. 6 lit. j) din legea-cadru al noțiunii de gradație, trebuie a se recurge la observarea grilei stabilite de legiuitor în privința procurorilor de la nivelul parchetului în cadrul căruia procurorii din cadrul S.I.I.J. au fost numiți, după promovarea concursului reglementat de art. 88 indice 5 din Legea nr. 304/2004.

174. Această grilă se regăsește în anexa nr. V capitolul I lit. B nr. 1 prima și a doua poziție - parțial (corespunzător unei vechimi de peste 18 ani), iar la pct. 1 și 3 din nota de la lit. B se stabilește astfel: "1. Prin «vechime în funcție», în sensul prezentului capitol, se înțelege vechimea în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție. (...) 3. Indemnizația de încadrare/coeficientul cuprinde sporul de vechime în muncă corespunzător gradației".

175. În consecință, numai judecătorii (care ocupă o funcție similară în cadrul autorității judecătorești) și procurorii (care ocupă o funcție similară în cadrul aceleiași instituții publice) care, în intervalul de referință 16 octombrie 2018-14 martie 2022, au îndeplinit, în mod cumulativ, cel puțin condițiile legale anterior analizate, respectiv cel puțin gradul de judecător de curte de apel sau procuror de parchet de pe lângă curtea de apel și o vechime efectivă de minimum 18 ani în funcția de judecător sau procuror, ar putea pretinde că aplicarea normei de la art. 882 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 a creat efecte discriminatorii în privința lor, întrucât legiuitorul s-a abătut de la principiile de la art. 6 lit. b) - nediscriminarea - din Legea-cadru nr. 153/2017 și, ca atare, să invoce respectarea principiului egalității - art. 6 lit. c) din același act normativ, prin acordarea echivalentului indemnizației de încadrare suplimentar recunoscute doar în favoarea procurorilor numiți în cadrul S.I.I.J., pe durata funcționării acestei structuri".

În acest context, prima instanță a constatat că numai judecătorii (care ocupă o funcție similară în cadrul autorității judecătorești) și procurorii (care ocupă o funcție similară în cadrul aceleiași instituții publice) care, în intervalul de referință 16 octombrie 2018-14 martie 2022, au îndeplinit, în mod cumulativ, cel puțin gradul de judecător de curte de apel sau procuror de parchet de pe lângă curtea de apel și o vechime efectivă de minimum 18 ani în funcția de judecător sau procuror, ar putea pretinde că aplicarea normei de la art. 88 indice 2 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 a creat efecte discriminatorii în privința lor, întrucât legiuitorul s-a abătut de la principiile de la art. 6 lit. b) - nediscriminarea - din Legea-cadru nr. 153/2017 și, ca atare, să invoce respectarea principiului egalității - art. 6 lit. c) din același act normativ, prin acordarea echivalentului indemnizației de încadrare suplimentar recunoscute doar în favoarea procurorilor numiți în cadrul S.I.I.J., pe durata funcționării acestei structuri.

Referitor însă la modalitatea de reparare a acestei discriminări a constatat prima instanță că judecătorului nu îi este permis să creeze norme juridice (sens în care s-a statuat prin deciziile Curții Constituționale nr. 818, nr. 819, nr. 820 și nr. 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 537 din 16 iulie 2008), dar nici nu îi este îngăduit să refuze a judeca pe motiv că legea nu prevede, e neclară sau incompletă, potrivit art. 5 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța a reținut că vechimea în calitatea de personal asimilat din cadrul xxx nu poate fi avută în vedere, câtă vreme dispozițiile art. 88 indice 5 alin 3 lit. c din Legea nr. 303/2004, astfel cum au fost interpretate prin Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept fac trimitere expresă la vechimea efectivă în funcția de judecător sau procuror, ceea ce exclude valorificarea la calculul acestei vechimi a altor perioade asimilate.

Având în vedere considerentele de fapt și de drept expuse mai sus, reținând că ipotezele înveredate de reclamanți nu sunt comparabile, persoanele față de care se invocă discriminarea nu se află într-o situație analogă sau comparabilă, prima instanță a respins, în rest, cererea de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a declarat **apel reclamanta xxxxx**, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Pe fondul pretențiilor a arătat că și-a întemeiat acțiunea nu numai pe criteriul discriminării salariale, ci, în mod special, pe acela al apartenenței la familia ocupațională „Justiție”.

S-a arătat că prin Decizia nr. 794/15.12.2016, publicată în M. Of. nr. 1029/21.12.2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 3 ind. 1 alin.12 din O.U.G. nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale, reținând că personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

Apoi, Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia nr. 36 din 4 iunie 2018, a stabilit următoarele: "În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5) din O.U.G. nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.71/2015, cu modificările și completările ulterioare, soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările și indexările recunoscute prin hotărâri judecătorești unor magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă ordonatorul de credite, a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare."

În motivare, Î.C.C.J. - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a reținut următoarele:

„75. Chiar dacă în decizia prezentată mai sus (Decizia nr. 794/15.12.2016) Curtea Constituțională a interpretat un alt text de lege decât cel supus prezentei dezbateri, totuși, se observă că soluția legislativă a egalizării indemnizațiilor la nivel maxim a fost adoptată de legiuitor, începând cu data de 9 aprilie 2015, prin introducerea art. 1 alin. (5 ind.1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel că toate considerentele expuse de instanța constituțională se verifică și în privința acestui text de lege.

Prin Decizia nr. 13/2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pronunțată în dosarul nr. 2254/1/2022, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 401 din 10 mai 2023, s-a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești - Secția I civilă, în dosarul nr. 3542/120/2021, pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile și, în interpretarea dispozițiilor art. 882 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, a stabilit că: „Dreptul reglementat de art. 88 ind.2 alin. (5) din Legea nr. 304/2004 are natură juridică a indemnizației de încadrare brute lunare pentru procurorii care și-au desfășurat activitatea în cadrul Secției pentru investigarea infracțiunilor din justiție, iar

Conform cu originalul

GREFIER

garanțiile principiului nediscriminării și ale principiului egalității, prevăzute de art. 6 lit. b) și c) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, pot fi invocate doar de către magistrații care ocupau o "funcție similară" cu a acestora, astfel cum este definită la art. 7 lit. g) din același act normativ coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2-a capitolul VIII din anexa nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017".

Concluzionând, a susținut apelanta, contrar celor reținute de instanța de fond, că atât Curtea Constituțională, cât și Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept - au statuat în sensul obligativității egalizării la maxim a indemnizațiilor magistraților/personalului asimilat acestora, care beneficiază de aceleași condiții și trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

A mai arătat apelanta că, astfel cum a statuat și Înalta Curte de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, prin Decizia 13/13.03.2023, drepturile solicitate se pot acorda, potrivit deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție magistraților care aveau o vechime de 18 ani numai în funcția de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistenți sau auditor de justiție și cel puțin gradul de judecător/procuror/personal asimilat cu grad de curte de apel în perioada de referință: 16 octombrie 2018-14 martie 2022.

Așadar, având în vedere că avea la 16 octombrie 2018 o vechime în funcție de 20 de ani, îndeplinește condiția de a avea o vechime de 18 ani de judecător, procuror, personal asimilat acestora, magistrat-asistent sau auditor de justiție numai în aceste funcții.

Totodată, a învederat instanței că au fost deja pronunțate soluții definitive cu privire la aceste aspecte, unele chiar de Curtea de Apel București, pronunțate în favoarea persoanelor care îndeplinesc aceste funcții, referitoare chiar la personal asimilat judecătorilor și procurorilor din Ministerul Justiției (Decizia civilă nr. xxx/xxx a Curții de Apel București, pronunțată în dosarul nr. 18.313/3/2021)

Același tip de soluție a fost pronunțată, în mod definitiv, și față de judecători care îndeplineau condițiile prevăzute cu titlu cumulativ de Decizia 13/13.03.2023, a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, pe considerente de discriminare față de procurorii SIIJ. (A se vedea în acest sens Decizia civilă nr. xxx/xxx a Curții de Apel Târgu Mureș, pronunțată în dosarul nr. xxx/xxx/xxx)

A concluzionat apelanta că, întrucât prin hotărâri definitive, instanțele au admis cererile celor care îndeplineau condițiile prevăzute în hotărârea prealabilă a Înaltei Curți, la data de 16.10.2018 (data înființării SIIJ și acordării de drepturi către procurorii din această structură de parchet), orice soluție contrară ar fi în prezent nu doar în contradicție cu această soluție obligatorie, dar și vădit discriminatorie față de persoanele din aceeași categorie de personal, personal asimilat judecătorilor și procurorilor, iar nu doar față de procurorii SIIJ, așa cum a reținut și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia de HP nr. 13/2023.

Așadar, având în vedere că și pentru judecătorii din instanțe și procurorii din celelalte parchete decât SIIJ acordarea drepturilor de diurnă de 2% se realizează prin asimilare de funcții, cu procurorii din cadrul fostei Secții pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție, pe baza principiului nediscriminării, astfel cum a decis ÎCCJ prin hotărârea prealabilă sus-citată, același raționament se impune a fi utilizat și pentru personalul care are statut de personal asimilat judecătorilor și procurorilor și care a desfășurat activitate numai în această funcție, obținând grad profesional similar (minim grad de curte de apel), aceștia fiind asimilați, potrivit legii, inclusiv cu procurorii din cadrul SIIJ, în condiții identice de vechime și grad.

De asemenea, a învederat apelanta că, în contra celor reținute de instanța de fond, potrivit cărora instanța de judecată nu ar avea competența de a aplica dispoziții prevăzute în acte normative aplicabile altor subiecte de drept, în raport cu care persoana care s-a adresat instanței se consideră discriminată, este situația rezultată din aplicarea valorii de referință

sectorială (VRS) de 605,225 lei, acordată prin lege doar personalului de probațiune dar care a fost recunoscută magistraților (judecători, procurori, personal de specialitate asimilat judecătorilor și procurorilor, magistrați asistenți), inițial prin hotărâri judecătorești, iar apoi prin ordine individuale de salarizare, în temeiul deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016, publicată în M.O nr. 1029/21.12.2016.

Ca urmare a practicii judiciare conturate în sensul admiterii acestor acțiuni, au fost emise acte administrative de recunoaștere a valorii de referință sectorială de 605,225 lei întregului personal din familia ocupațională „Justiție”, iar pentru personalul de specialitate juridică din Ministerul Justiției a fost emis Ordinul ministrului justiției nr. 6247/C/2021, anexat.

A concluzionat apelanta că, față de cele de mai sus expuse, argumentele care au dus la constatarea discriminării „procurori vs. judecători”, subzistă, mutatis mutandis, și pentru personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor. În sprijinul acestei concluzii vine chiar rațiunea asimilării de către legiuitor - aceleași drepturi și obligații că judecătorii și procurorii. O altă concluzie ar fi neconformă cu principiul ubi cessat ratio legis, ibi cessat lex, drepturile rămânând doar la nivel scriptic, pur teoretic.

Astfel fiind, având în vedere că hotărârile prelabile pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în soluționarea chestiunilor de drept sunt obligatorii pentru instanțe și că există soluții definitive în acest sens, a solicitat să se admită apelul, astfel cum a fost formulat, fiind singura reclamantă din prezenta cauză care îndeplinește condițiile prevăzute de Înalta Curte de Casație și Justiție prin decizia de interpretare și care a transmis documentele solicitate.

În ceea ce privește îndeplinirea condițiilor reținute la pct. 175 din Decizia nr. 13/2023, a arătat apelanta că prin Adeverința nr. x/x/x.x.x depusă la dosarul cauzei a dovedit îndeplinirea acestora.

Raportat la considerentele expuse, solicită admiterea apelului, desființarea în tot a sentinței apelate și admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată.

xxxxx a depus întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și menținerea sentinței atacate, ca legală și temeinică, susținând în esență că este neîntemeiată cererea reclamantei privind acordarea unor indemnizații egale cu cele ale procurorilor din cadrul S.I.I.J care, pe lângă îndeplinirea unor atribuții specifice, au promovat, în vederea numirii, pe perioadă determinată, în urma unui concurs, fiind selectați, printre alte criterii, pe baza unei vechimi efective în funcția de procuror de minim 18 ani și având cel puțin gradul de parchet de pe lângă curtea de apel.

Temeiul sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție: OUG nr. 62 din 13 iunie 2024 privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale

Art. 1 (1) din OUG nr. 62/2024 „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență se aplică și în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

(3) Prezenta ordonanță de urgență se aplică indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Art. 2 (1) Dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui

Conform cu originalul

GREFIER

recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată”.

Curtea, având în vedere obiectul și fundamentul acțiunii, motivele de apel și dispozițiile imperative ale OUG nr. 62/2024, întrucât litigiul privește stabilirea și plata drepturilor de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice iar asupra chestiunii litigioase privind dreptul personalului asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției la beneficiul diurnei de detașare în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, stabilite potrivit art. 13 alin 1 lit. a din OUG nr. 27/2006 în favoarea procurorilor numiți în cadrul SIIJ, instanța supremă nu a statuat, constată că în cauză sunt îndeplinite condițiile prevăzute de textul art. 2 din OUG nr. 62/2024 și va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă în interpretarea art. 88 indice 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004, coroborat cu art. 13 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 27/2006, cu art. 87 alin. 1 din Legea 303/2004, cu art. 14 din C.E.D.O., cu art. 6 și art. 39 alin. 4 din Legea nr.153/2017 și în lumina Deciziei C.C. nr. 794/2016 și a Deciziei nr. 13/2023 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, drepturile reglementate de art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 se cuvin și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.”

În speță este îndeplinită condiția ca soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de soluția cu privire la chestiunea de drept a cărei lămurire se cere.

În acest sens se observă că problema litigioasă, asupra căreia părțile au poziții contradictorii constă tocmai în modul de interpretare a normelor privind discriminarea în cazul personalului de specialitate juridică din cadrul Ministerului Justiției asimilat judecătorilor și procurorilor, inclusiv sub aspectul îndeplinirii cerinței „funcției similare”, astfel cum e definită la art. 7 lit. g coroborat cu art. 8 din secțiunea a 2 a Cap. VIII din anexa nr. V la Legea – Cadru nr. 157/2017, în condițiile în care, art. 88 ind 5 alin 3 lit. b și c din Legea nr. 304/2004 impunea o vechime efectivă de cel puțin 18 ani pentru înscrierea la concursul de numire în funcția de procuror cu funcție de execuție în cadrul SIIJ, condiție reținută și în Decizia nr. 13/2023 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept.

Este adevărat că Înalta Curte de Casație și Justiție a dat o dezlegare de drept referitoare la dreptul reglementat de art. 88 ind 2 alin 5 din Legea nr. 304/2004, în privința magistraților (judecători și procurori). Însă, față de specificul activității personalului de specialitate juridică asimilat și regimul legal de salarizare a acestora, se ridică noi probleme de interpretare a aceluiași norme asupra cărora s-a statuat prin Decizia nr. 13/2023 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, împreună cu alte norme.

Punctul de vedere al completului asupra modului de dezlegare a problemei de drept este că, în interpretarea dispozițiilor legale menționate anterior, drepturile reglementate de art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 nu se cuvin personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.

În ceea ce privește raționamentul, acesta este același cu cel reținut de ICCJ – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din Decizia nr. 13/2023, în considerentele de la punctele 165 – 175, care se aplică mutatis mutandis.

Astfel, față de specificul activității pe care o desfășoară, personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor nu ar fi putut îndeplini cumulativ condițiile legale pentru a putea fi numiți procurori în cadrul S.I.I.J., respectiv de a avea cel puțin gradul de judecător de curte de apel sau procuror de parchet de pe lângă curtea de apel și o vechime efectivă de minim 18 ani în funcția de judecător sau procuror.

Așa fiind, personalul asimilat nu ar putea pretinde în mod întemeiat că aplicarea normei de la art. 88 ind. 2 alin 5 din Legea nr. 304/2004 prin acordarea unui drept salarial în favoarea

procurorilor numiți în cadrul Secției pentru Investigarea Infracțiunilor din Justiție a creat în ceea ce îi privește efecte discriminatorii, care se impun a fi reparate.

De asemenea, față de condițiile legale restrictive care se impun a fi respectate pentru a dobândi pe cale judecătorească dreptul la includerea unui procent de 2% pe zi din indemnizațiile de încadrare brută lunară, reprezentând echivalentul diurnei stabilite potrivit art. 13 alin. 1 lit. a) din O.U.G. nr. 27/2006, printre care o vechime efectivă de minim 18 ani în funcția de judecător sau procuror, nici art. 87 alin. 1 din Legea 303/2004 nu poate fi interpretat în sensul că asimilarea în drepturi cu judecătorii și procurorii înseamnă acordarea în mod automat a acestui beneficiu și personalului asimilat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvă de principiu următoarei chestiuni de drept: „Dacă în interpretarea art. 88 indice 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004, coroborat cu art. 13 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 27/2006, cu art. 87 alin. 1 din Legea 303/2004, cu art. 14 din C.E.D.O., cu art. 6 și art. 39 alin. 4 din Legea nr.153/2017 și în lumina Deciziei C.C. nr. 794/2016 și a Deciziei nr. 13/2023 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, drepturile reglementate de art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 se cuvin și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.”

Totodată, în temeiul art. 520 alin 2 c. pr. civ va suspenda judecarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

DISPUNE:

În temeiul art. 2 alin. 1 din O.U.G. nr. 62/2024 sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție pentru pronunțarea unei hotărâri prin care să se dea o rezolvă de principiu următoarei chestiuni de drept:

Dacă în interpretarea art. 88 indice 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004, coroborat cu art. 13 alin. 1 lit. a din O.U.G. nr. 27/2006, cu art. 87 alin. 1 din Legea 303/2004, cu art. 14 din C.E.D.O., cu art. 6 și art. 39 alin. 4 din Legea nr.153/2017 și în lumina Deciziei C.C. nr. 794/2016 și a Deciziei nr. 13/2023 a Î.C.C.J. – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, drepturile reglementate de art. 88 ind. 2 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 se cuvin și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor din cadrul Ministerului Justiției.

Suspendă judecarea cauzei privind cererea de apel formulată de apelanta-reclamantă xxx xxx xxx, având CNP xxxxx, cu domiciliul în xxxxx, împotriva sentinței civile nr. x/x.x.x, pronunțate de xxxxxxxx, în dosarul nr. xxx/x/xxx, în contradictoriu cu intimații-pârâți xxx xxx, cu sediul în xxxxx și xxx xxx xxx xxx xxx, cu sediul în xxxxx, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi 24.09.2024.

Președinte
xxxxxxx

Judecător
xxxxxxx

Grefier
xxxxxxx

